

Zona de nidificació d'orenetes, de l'espècie *Delichon urbicum*

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pont de Vilomara i Rocafort
Alçada: 211

Coordenades:

Latitud: 41.70191
Longitud: 1.87279
UTM Est (X): 406212
UTM Nord (Y): 4617294

Classificació

Número de fitxa 08182 - 278
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Cal fomentar les mesures de conservació del níus sense perjudici dels interessos particulars. La seva presència és un bioindicador de l'estat de salut del municipi.

Protecció Legal
Observacions protecció: Decret 2/2008 de 15 d'abril; Llei 42/2007. Annex IV
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart - Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

En els ràfecs de teulades i balconades, tant del nucli urbà del Pont de Vilomara com de Rocafort, es poden observar colònies de nidificació relativament importants de l'espècie protegida oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*).

Es diferencia de les altres orenetes europees pel seu carpó blanc. Les parts inferiors són blanques i el cap, l'esquena, les ales i la cua són d'un color negre blavós. Les potes i els peus són curts i emplomats de color blanc. Les orenetes més joves, poden tenir un color grisós pels costats del pit que es va tornant blanc a mida que esdevenen adultes. El niu que construeix, té una forma hemisfèrica, amb una obertura circular normalment situada a la part superior. Aquesta obertura tan petita permet defensar el niu d'intrusos i evitar que l'ocupin altres ocells com els pardals. Tan el mascle com la femella s'esmercen en la seva construcció amb continus viatges a les rieres del municipi, al riu Llobregat i als camps on troben el fang necessari. Quan plou, es pot observar a les altres orenetes ajudant a la construcció de nius. Les boletes de fang es barregen amb la saliva, que ho transforma en una mena de ciment. Mentre que d'altres transporten els materials, la futura mare va donant forma al niu i el poleix fregant les seves plomes per eliminar qualsevol rugositat que pogués ferir els petits un cop sortits del niu. La terra barrejada amb palla, pels i altres elements cohesionants enforteix les parets del niu; a l'interior s'hi col·loquen plomes.

Observacions:

A l'hora d'intervenir per a solucionar conflictes de salubritat originats per aquestes espècies, sobretot per la cuablanca, que és la que nidifica en els ràfecs de les cases del nucli urbà, cal informar als propietaris que es poden posar planxes protectores per que no embrutin, que es poden netejar quan l'oreneta torna a l'Àfrica. En cas de voler retirar algun niu conflictiu tindrà l'obligació de sol·licitar un permís al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya, ja que està penat per la llei.

Història

Durant l'època de cria les podem trobar repartides per tot Europa, el nord-oest d'Àfrica, l'Àsia Central, la meitat nord d'Àsia amb l'excepció del nord de Sibèria. A la tardor emprenen el viatge cap a l'Àfrica subsahariana i la Península de Malàisia, les dues grans regions d'hivernada. A Catalunya nidifica al 95% del territori, i comença a arribar a la segona quinzena de març iniciant el seu retorn a finals d'agost, tot i que hom acostuma a veure'n fins a la primera quinzena de novembre. L'oreneta cuablanca s'alimenta d'insectes voladors: mosques, mosquits i pugs que a diferència de l'oreneta vulgar són caçats durant el vol a molt més alçada. El seu règim alimentari i els beneficis que comporten a l'home han desembocat en la protecció legal de l'espècie, tant a nivell nacional, com estatal i internacional.

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atles dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneta vulgar (*Hirundo rustica*), Cabrils (El Maresme). Inèdit.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneta cuablanca (*Delichon urbica*), Cabrils (El Maresme). Inèdit.

<http://www.ornitologia.org/ca/>

